

Історія Генрі Есмонда

Микола Зеров

Теккерей

Ріс як нешлюбний син. Веселий єзуїт
Защеплював йому старопрестольну віру —
То молитовник клав у руки, то рапіру,
Щоб з нього був папіст і добрий яковіт.

Недбалий претендент стоптав той годий цвіт,
У полум'ї спалив його горливість щиру,
А титул знайдений оддав він на офіру
Тій, що любив її з дитячих ніжних літ.

Що жалкувать за тим? На світі є романи...
Жіноча врода там і в сорок літ не в'яне,
Там сходить на серця розбиті благодать.

А десь в Америці є затишок для праці,
Де можна думати і Бога споглядать
Серед розлогих нив і цукрових плантацій.

10.04.1931